

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-17-08

Druk nr 241
Warszawa, 18 lutego 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o swobodzie
działalności gospodarczej oraz o
zmianie niektórych innych ustaw.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) osobę fizyczną nieposiadającą obywatelstwa polskiego,”;
- 2) art. 9 i 10 otrzymują brzmienie:
„Art. 9. Wykonując swoje zadania, w szczególności w zakresie nadzoru i kontroli, organy administracji publicznej działają wyłącznie na podstawie i w granicach prawa, z poszanowaniem uzasadnionych interesów przedsiębiorcy.

Art. 10. 1. Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.

2. Wniosek o wydanie interpretacji może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych.
  3. Przedsiębiorca we wniosku o wydanie interpretacji jest obowiązany przedstawić stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie.
  4. Udzielenie interpretacji następuje w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie. Interpretacja zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska w sprawie wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia.
  5. Wniosek o wydanie interpretacji podlega opłacie w wysokości 75 zł, którą należy wpłacić w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku. W razie nieuiszczenia opłaty w terminie wniosek pozostawia się bez rozpatrzenia.
  6. W przypadku wystąpienia w jednym wniosku o wydanie interpretacji odrębnych stanów faktycznych lub zdarzeń przyszłych pobiera się opłatę od każdego przedstawionego we wniosku odrębnego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego.
  7. Opłata, o której mowa w ust. 5 i 6, stanowi odpowiednio dochód budżetu państwa, Narodowego Funduszu Zdrowia albo jednostki samorządu terytorialnego.”;
- 3) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:
- „Art. 10a. 1. Interpretację wydaje się bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania przez organ administracji publicznej lub państwową jednostkę organi-

zacyjną kompletnego i opłaconego wniosku. W razie niewydania interpretacji w wyżej określonym terminie uznaje się, że w dniu następującym po dniu, w którym upłynął termin wydania interpretacji, została wydana interpretacja stwierdzająca prawidłowość stanowiska przedsiębiorcy przedstawionego we wniosku.

2. Interpretacja nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, jednakże przedsiębiorca nie może być obciążony jakimikolwiek daninami publicznymi, sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji.
3. Interpretacja jest wiążąca dla organów administracji publicznej lub państwowych jednostek organizacyjnych właściwych dla przedsiębiorcy i może zostać zmieniona wyłącznie w drodze wznowienia postępowania. Nie zmienia się interpretacji, w wyniku której nastąpiły nieodwracalne skutki prawne.
4. Zasady i tryb udzielania interpretacji przepisów prawa podatkowego reguluje odrębna ustawa.”;

4) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11.1. Organy administracji publicznej są obowiązane do załatwiania spraw przedsiębiorców bez zbędnej zwłoki.

2. Organy administracji publicznej nie mogą odmówić przyjęcia pism i wniosków niekompletnych ani żądać jakichkolwiek dokumen-

tów, których konieczność przedstawienia lub złożenia nie wynika wprost z przepisu prawa.

3. Terminy i tryb uzupełniania pism i wniosków, o których mowa w ust. 2, oraz terminy załatwiania spraw wynikających z tych pism i wniosków określają odrębne przepisy.”;

5) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby zagraniczne z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz osoby zagraniczne z państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które mogą korzystać ze swobody przedsiębiorczości na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, mogą podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na takich samych zasadach jak obywatele polscy.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przedsiębiorcy z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz przedsiębiorcy z państw, które zawarły ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowy regulujące swobodę świadczenia usług, mogą czasowo świadczyć usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864/2) albo w przepisach tych umów, bez konieczności

uzyskiwania wpisu do rejestru przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej, o których mowa w art. 14.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obywatele innych państw niż wymienione w ust. 1, którzy:

1) posiadają w Rzeczypospolitej Polskiej:

- a) zezwolenie na osiedlenie się,
- b) zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich,
- c) zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, 13, 14 lub 16 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170),
- d) zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone, przybywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywającemu na tym terytorium w celu połączenia z rodziną, członkowi rodziny w rozumieniu art. 53 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, osób, o których mowa w lit. a, b i e,
- e) status uchodźcy,
- f) zgodę na pobyt tolerowany,
- g) zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony i pozostają w związku małżeńskim, zawartym z obywatelem polskim zamieszkałym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

2) korzystają w Rzeczypospolitej Polskiej z ochrony czasowej,

3) są członkami rodziny, w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz pobycie i wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818), dołączającymi do obywateli państw, o których mowa w ust. 1, lub przebywającymi z nimi

– mogą podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na takich samych zasadach jak obywatele polscy.”,

d) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Członek rodziny, w rozumieniu art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, osób zagranicznych, do których odnoszą się umowy międzynarodowe, o których mowa w ust. 3, posiadający zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, może podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na takich samych zasadach jak te osoby zagraniczne.

5. Członek rodziny, w rozumieniu art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach – posiadający zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, udzielone w związku z przybywaniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywaniem na tym terytorium w celu połączenia z rodziną – cudzoziemców, którzy posiadają zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony i wykonują działalność gospodarczą

na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej dokonanego na zasadzie wzajemności, może podejmować i wykonywać działalność gospodarczą w takim samym zakresie jak ci cudzoziemcy.”;

6) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. Przedsiębiorca niezatrudniający pracowników może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej na okres od 1 miesiąca do 24 miesięcy.

2. W przypadku wykonywania działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej zawieszenie jest skuteczne pod warunkiem jej zawieszenia przez wszystkich wspólników.

3. W okresie zawieszenia przedsiębiorca nie może prowadzić działalności gospodarczej i osiągać bieżących przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. W okresie zawieszenia przedsiębiorca:

1) ma prawo wykonywać wszelkie czynności niezbędne do zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów;

2) ma prawo przyjmować należności lub obowiązek regulować zobowiązania, powstałe przed datą zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej;

3) ma prawo zbywać własne środki trwałe i wyposażenie;

4) ma prawo albo obowiązek uczestniczyć w postępowaniach sądowych, postępowaniach podatkowych i administracyj-

nych związanych z działalnością gospodarczą wykonywaną przed zawieszeniem;

5) wykonuje wszelkie obowiązki nakazane przepisami prawa;

6) ma prawo osiągać przychody finansowe, także z działalności prowadzonej przed zawieszeniem wykonywania działalności gospodarczej;

7) może zostać poddany kontroli na zasadach przewidzianych dla przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą.”;

7) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. 1. Przedsiębiorca wprowadzający towar do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany do zamieszczenia na towarze, jego opakowaniu, etykiecie, instrukcji lub dostarczenia w inny, zwyczajowo przyjęty sposób, pisemnych informacji w języku polskim:

1) określających firmę przedsiębiorcy i jego adres;

2) umożliwiających identyfikację towaru.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 nie dotyczy towarów, w stosunku do których odrębne przepisy szczegółowo regulują obowiązki w zakresie oznakowania.

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy środków spożywczych w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawia-

jącego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L 31 z 01.02.2002, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463 i nast.).”;

8) po art. 27 dodaje się art. 27a i 27b w brzmieniu:

„Art. 27a. 1. Zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej oraz wznowienie wykonywania działalności gospodarczej następuje na wniosek przedsiębiorcy złożony na piśmie właściwemu organowi ewidencyjnemu, a w przypadku przedsiębiorców podlegających obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego – właściwemu sądowi rejestrowemu.

2. Okres zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej rozpoczyna się od dnia złożenia wniosku o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej i trwa do dnia złożenia wniosku o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej.

3. W stosunku do zobowiązań o charakterze publicznoprawnym zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej wywiera skutki prawne od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym przedsiębiorca złożył wniosek o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej do ostatniego dnia mie-

siąca, w którym przedsiębiorca złożył wniosek o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

Art. 27b. 1. Wniosek o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 27a, złożony organowi ewidencyjnemu, powinien zawierać dane wymienione w art. 27 ust. 2 pkt 1-3 i 7 oraz oświadczenie przedsiębiorcy o niezatrudnianiu pracowników.

2. Przepisy art. 27 ust. 5 zdanie 1 stosuje się odpowiednio.

3. Zgłaszanie informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej oraz o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej w przypadku przedsiębiorców podlegających obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego następuje na podstawie przepisów o Krajowym Rejestrze Sądowym.”;

9) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wnioski, o których mowa w art. 24 ust. 3 i w art. 27a ust. 1, oraz wnioski o wykreślenie wpisu z ewidencji są zwolnione z opłat.”;

10) w art. 30 w ust. 1 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) informacje o zawieszeniu oraz wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej;”;

11) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a. 1. Wpis do ewidencji informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej polega na wprowadzeniu do systemu informa-

tycznego danych zawartych w informacji, o której mowa w art. 27b. Wpis jest dokonany z chwilą zamieszczenia danych w ewidencji.

2. Wpis do ewidencji informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej następuje przez wykreślenie z systemu informatycznego informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej. Wpis jest dokonany z chwilą wykreślenia danych z ewidencji.”;

12) w art. 37 w ust. 2 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) niezłożenia wniosku o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej po upływie okresu 24 miesięcy od dnia złożenia wniosku o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej, po uprzednim pisemnym wezwaniu i wyznaczeniu dodatkowego trzydziestodniowego terminu na złożenie wniosku o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej.”;

13) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1. Organ ewidencyjny jest obowiązany do przekazania, w tym drogą elektroniczną, w terminie 7 dni od dnia wydania decyzji, informacji o wykreśleniu przedsiębiorcy z ewidencji właściwemu ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania przedsiębiorcy – urzędowi statystycznemu i naczelnikowi urzędu skarbowego oraz oddziałowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych właściwemu ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej.

2. Do informacji o zawieszeniu albo wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej ust. 1 stosuje się odpowiednio.
3. Informacja zawiera dane, o których mowa w art. 27 ust. 2 pkt 1-3.”;

14) art. 72 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 72. 1. Przedsiębiorca, którego wykreślono z rejestru działalności regulowanej, może uzyskać ponowny wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 71 ust. 1.
2. Przepis ust. 1 stosuje się do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru działalności regulowanej. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 67 ust. 2.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2007 r. Nr 109, poz. 756) w art. 60¹:

1) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Kto będąc przedsiębiorcą wprowadza do obrotu towar bez wymaganych oznaczeń, podlega karze grzywny.”;

2) uchyla się § 7.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.²) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22c pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) składniki majątku, które nie są używane na skutek zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na

podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej albo zaprzestania działalności, w której te składniki były używane; w tym przypadku składniki te nie podlegają amortyzacji od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zawieszono albo zaprzestano tę działalność”;

2) w art. 44 dodaje się ust. 10-13 w brzmieniu:

„10. Podatnik, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, który na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej, jest zwolniony, w zakresie tej działalności, z obowiązków wynikających z ust. 1 pkt 1, ust. 3, 3f, 3g, 6 i 6b za okres objęty zawieszeniem.

11. Podatnik, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, który jest współnikiem spółki jawnej, spółki partnerskiej, spółki komandytowej, spółki komandytowo-akcyjnej, jeżeli spółka zawiesiła wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, jest zwolniony, w zakresie tej działalności, z obowiązków wynikających z ust. 1 pkt 1, ust. 3, 3f, 3g, 6 i 6b za okres objęty zawieszeniem, z zastrzeżeniem ust. 12.

12. Przepis ust. 11 stosuje się, jeżeli podatnik będący współnikiem spółki nie później niż przed upływem 7 dni od daty rozpoczęcia zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o okresie zawieszenia tej działalności.

13. Po okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej podatnicy, o których mowa

w ust. 10 i 11, wpłacają zaliczki według zasad, o których mowa w ust. 3, 3f, 3g, 6 i 6b.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16c pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) składniki majątku, które nie są używane na skutek zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej albo zaprzestania działalności, w której te składniki były używane; w tym przypadku składniki te nie podlegają amortyzacji od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zawieszono albo zaprzestano tę działalność”;

2) w art. 25 po ust. 5 dodaje się ust. 5a-5d w brzmieniu:

„5a. W przypadku zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej podatnik jest zwolniony od obowiązków wynikających z ust. 1, 1b, 6 i 6a za okres objęty zawieszeniem.

5b. Podatnik będący wspólnikiem spółki jawnej, spółki komandytowej lub spółki komandytowo-akcyjnej, która zawiesiła wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, jest zwolniony, w zakresie tej działalności, z obowiązków wynikających z ust. 1, 1b, 6 i 6a za okres objęty zawieszeniem.

5c. Przepisy ust. 5a i 5b stosuje się, jeżeli podatnik nie później niż przed upływem 7 dni od daty rozpoczęcia zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności go-

spodarczej zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o okresie zawieszenia tej działalności.

- 5d. Po okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej podatnicy, o których mowa w ust. 5a i 5b, wpłacają zaliczki według zasad, o których mowa w ust. 1-1c, 6 i 6a.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1186) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 20a otrzymuje brzmienie:

„Art. 20a. Wniosek o wpis sąd rejestrowy rozpoznaje nie później niż w terminie 7 dni od daty jego złożenia. Jeżeli rozpoznanie wniosku wymaga wezwania do usunięcia przeszkody do dokonania wpisu, wniosek powinien być rozpoznany w ciągu 7 dni od usunięcia przeszkody przez wnioskodawcę, co nie uchybia terminom określonym w przepisach szczególnych. Jeżeli rozpoznanie wniosku wymaga wysłuchania uczestników postępowania albo przeprowadzenia rozprawy, należy rozpoznać go nie później niż w ciągu miesiąca.”;

- 2) po art. 20b dodaje się art. 20c i 20d w brzmieniu:

„Art. 20c. 1. Wpis do Rejestru informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej polega na wprowadzeniu do systemu informacyjnego w dziale 6 Rejestru danych zawartych w informacji, o której mowa w art. 27a ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095). Wpis do rejestru obejmuje

w szczególności datę rozpoczęcia zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.

2. Wpis do Rejestru informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej polega na wprowadzeniu do systemu informacyjnego w dziale 6 Rejestru danych zawartych w informacji, o której mowa w art. 27a ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Wpis obejmuje w szczególności datę wznowienia wykonywania działalności gospodarczej.
3. Wniosek o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej oraz wniosek o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej jest zwolniony z opłat sądowych. Wpisy dokonane w wyniku rozpoznania takich wniosków nie podlegają ogłoszeniu w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.

Art. 20d. W przypadku niezłożenia wniosku o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej po upływie 24 miesięcy od dnia złożenia wniosku o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej, sąd wszczyna postępowanie, o którym mowa w art. 24.”;

- 3) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. 1. Wniosek o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej oraz wniosek o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej, o których mowa w art. 27a ust. 1 ustawy o swobo-

dzie działalności gospodarczej, powinien zawierać w szczególności:

- 1) firmę lub nazwę przedsiębiorcy;
- 2) oznaczenie formy prawnej prowadzonej działalności;
- 3) numer identyfikacji podatkowej NIP;
- 4) siedzibę i adres;
- 5) numer w Rejestrze.

2. Do wniosku o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorca załącza oświadczenie o niezatrudnianiu pracowników.”;

- 4) w art. 44 w ust. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
„4a) informację o zawieszeniu albo wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 13 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) osoby prowadzące pozarolniczą działalność – od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który działalność została zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej;”;

- 2) po art. 36 dodaje się art. 36a w brzmieniu:

„Art. 36a. 1. Ubezpieczenie emerytalne i rentowe w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą

jest dobrowolne. Przedsiębiorca w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej nie opłaca ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego.

2. Zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej wywiera skutki prawne w zakresie ubezpieczeń społecznych od pierwszego miesiąca następującego po miesiącu, w którym przedsiębiorca dokonał zgłoszenia zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, do ostatniego dnia miesiąca, w którym przedsiębiorca dokonał zgłoszenia wznowienia wykonywania działalności gospodarczej.
3. Za okres zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorca niezatrudniający pracowników nie ma obowiązku składania deklaracji oraz opłacania składek na ubezpieczenia społeczne przewidzianych w niniejszej ustawie.
4. Wznowienie wykonywania działalności gospodarczej nie wymaga ponownego zgłoszenia do ubezpieczenia.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. Nr 144, poz. 930, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 21 po ust. 1c dodaje się ust. 1d-1i w brzmieniu:

„1d. Podatnik, który na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej, jest zwolniony, w zakresie tej działalności, z obowiązków wynikających z ust. 1 lub 1a za okres objęty zawieszeniem.

- 1e. Podatnik będący osobą fizyczną, który jest wspólnikiem spółki jawnej, jeżeli spółka zawiesiła wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, jest zwolniony, w zakresie tej działalności, z obowiązków wynikających z ust. 1 lub 1a za okres objęty zawieszeniem, z zastrzeżeniem ust. 1f.
- 1f. Przepis ust. 1e stosuje się, jeżeli podatnik będący wspólnikiem spółki jawnej, nie później niż przed upływem 7 dni od daty rozpoczęcia zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o okresie zawieszenia tej działalności.
- 1g. Ryczałt od przychodów ewidencjonowanych dotyczący okresu zawieszenia, o którym mowa w ust. 1d i 1e, w danym roku podatkowym, podatnik jest obowiązany obliczyć i wpłacić na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje właściwy naczelnik urzędu skarbowego, po wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej, w terminie:
- 1) do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wznowiono wykonywanie działalności gospodarczej – w przypadku podatników, o których mowa w ust. 1;
  - 2) do 20 dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym wznowiono wykonywanie działalności gospodarczej – w przypadku podatników, o których mowa w ust. 1a.
- 1h. Jeżeli wznowienie wykonywania działalności gospodarczej następuje w ostatnim miesiącu roku podatkowego, ryczałt od przychodów ewidencjonowanych dotyczący okresu zawieszenia, o którym mowa w ust. 1d i 1e,

w danym roku podatkowym, podatnik jest obowiązany obliczyć i wpłacić na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje właściwy naczelnik urzędu skarbowego, w terminie, o którym mowa w ust. 2. W tym samym terminie ryczałt od przychodów ewidencjonowanych są obowiązani obliczyć i wpłacić na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje właściwy naczelnik urzędu skarbowego, podatnicy, o których mowa w ust. 1a, jeżeli wznowienie wykonywania działalności gospodarczej następuje w ostatnim kwartale roku podatkowego.

1i. W przypadku gdy wznowienie wykonywania działalności gospodarczej następuje w roku następującym po roku podatkowym, w którym rozpoczęto zawieszenie, ryczałt od przychodów ewidencjonowanych:

1) przypadający za okres zawieszenia w roku podatkowym, w którym zawieszenie rozpoczęto, podatnik jest obowiązany obliczyć i wpłacić w terminie, o którym mowa w ust. 2;

2) przypadający za okres zawieszenia w roku podatkowym, w którym wznowiono wykonywanie działalności gospodarczej, podatnik jest obowiązany obliczyć i wpłacić na zasadach, o których mowa w ust. 1g i 1h.”;

2) w art. 34 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. W przypadku zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej nie pobiera się podatku w formie karty podatkowej za cały okres zawieszenia w wysokości 1/30 miesięcznej należności za każdy dzień zawieszenia.

4. Do podatników, którzy na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej zawiesili wykonywanie działalności gospodarczej, w okresie objętym za-

wieszeniem, nie mają zastosowania przepisy ust. 1 i 2.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy podatnik, o którym mowa w art. 15, będący osobą fizyczną nie wykonywał czynności podlegających opodatkowaniu co najmniej przez 10 miesięcy. Nie dotyczy to podatników, którzy zawiesili wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.”;

2) w art. 99 po ust. 7 dodaje się ust. 7a i 7b w brzmieniu:

„7a. W przypadku zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej podatnicy nie mają obowiązku składania deklaracji, o których mowa w ust. 1 i 2, za okresy rozliczeniowe, których to zawieszenie dotyczy.

7b. Zwolnienie z obowiązku składania deklaracji podatkowych, o którym mowa w ust. 7a, nie dotyczy:

- 1) podatników zarejestrowanych jako podatnicy VAT UE zgodnie z art. 97;
- 2) podatników dokonujących wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów;
- 3) podatników dokonujących importu usług lub nabywających towary – w zakresie których są podatnikiem;

4) okresów rozliczeniowych, w których zawieszenie działalności gospodarczej nie dotyczyło pełnego okresu rozliczeniowego;

5) okresów rozliczeniowych, za które podatnik jest obowiązany do rozliczenia podatku z tytułu wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu oraz za które jest obowiązany dokonać korekty podatku naliczonego.”;

3) w art. 114 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W zakresie usług, o których mowa w ust. 1, opodatkowanych w formie ryczałtu podatnik składa w terminie, o którym mowa w art. 99 ust. 1, skróconą deklarację podatkową. Przepisy art. 99 ust. 7a i 7b stosuje się odpowiednio.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 66 w ust. 1 w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą lub osobami z nimi współpracującymi, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej,”;

2) w art. 69 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do ubezpieczenia zdrowotnego osób, które na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej, stosuje się odpowiednio art. 68.”.

Art. 10. 1. Postępowania prowadzone przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w sprawach wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, które w dniu wejścia w życie ustawy toczą się w związku ze zgłoszeniem przez przedsiębiorcę czasowego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, ulegają umorzeniu.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, w sytuacji gdy przedsiębiorca, który zgłosił czasowe zaprzestanie wykonywania działalności gospodarczej, faktycznie ją wykonywał.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 45 dni od dnia ogłoszenia.

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług oraz ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 155, poz. 1298, Nr 164, poz. 1365 i 1366, Nr 169, poz. 1418 i 1420, Nr 177, poz. 1468, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353 i 1354, Nr 217, poz. 1588, Nr 226, poz. 1657 i Nr 249, poz. 1824 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 219, Nr 99, poz. 658, Nr 115, poz. 791 i 793, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1288 i Nr 191, poz. 1361 i 1367.

-
- 3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684, Nr 143, poz. 1199, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1419 i 1420, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353, Nr 217, poz. 1589 i Nr 251, poz. 1847 oraz z 2007 r. Nr 165, poz. 1169, Nr 171, poz. 1208 i Nr 176, poz. 1238.
- 4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 21, poz. 125, Nr 112, poz. 769, Nr 115, poz. 791, 792 i 793 i Nr 176, poz. 1243.
- 5) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 104, poz. 1104 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 125, poz. 1363 i 1369 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 141, poz. 1183, Nr 169, poz. 1384, Nr 172, poz. 1412 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302 i Nr 202, poz. 1958, z 2004 r. Nr 210, poz. 2135 i Nr 263, poz. 2619, z 2005 r. Nr 143, poz. 1199, Nr 164, poz. 1366 i Nr 169, poz. 1420 oraz z 2006 r. Nr 183, poz. 1353 i Nr 217, poz. 1588.
- 6) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029 oraz z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382.
- 7) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 132, poz. 1110, Nr 138, poz. 1154, Nr 157, poz. 1314, Nr 164, poz. 1366, Nr 169, poz. 1411 i Nr 179, poz. 1485, z 2006 r. Nr 75, poz. 519, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 143, poz. 1030, Nr 170, poz. 1217, Nr 191, poz. 1410, Nr 227, poz. 1658 i Nr 249, poz. 1824 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 427 i 433, Nr 82, poz. 559, Nr 115, poz. 793, Nr 133, poz. 922, Nr 166, poz. 1172, Nr 171, poz. 1208, Nr 176, poz. 1243 i Nr 180, poz. 1280.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw ma na celu wprowadzenie uregulowań, które w większym stopniu odpowiadają potrzebom i oczekiwaniom przedsiębiorców oraz ułatwiają zgodne z prawem prowadzenie działalności gospodarczej. Projekt zawiera szereg rozwiązań akceptowanych publicznie przez przedstawicieli rządu, polityków, a także organizacji pracodawców. Realizacja tych celów zwiększy zaufanie przedsiębiorców do organów państwa oraz może stanowić czynnik pobudzający wzrost gospodarczy. Projektowane przepisy zmierzają do realizacji następujących celów szczegółowych:

- umożliwienia przedsiębiorcom zawieszania przez nich działalności gospodarczej,
- rozszerzenie i uszczegółowienie przepisów dotyczących interpretacji wydawanych przez organy administracji publicznej lub państwowe jednostki organizacyjne w indywidualnych sprawach przedsiębiorców co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej w innych sprawach niż podatkowe, tj. o interpretacje w zakresie składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie,
- wprowadzenie zasady, że organy administracji publicznej nie mogą odmówić przyjęcia wniosku niekompletnego,
- wprowadzenie domniemania działalności przedsiębiorcy zgodnej z prawem,
- wdrożenia postanowień: Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz Umowy ze Szwajcarią w zakresie czasowego świadczenia usług,
- uelastycznienie przepisu dotyczącego oznakowania towarów.

I. Zmiany w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej

1. Zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej (art. 1 pkt 6 oraz pkt 8-13 projektu)

Priorytetowe znaczenie ma uregulowana w projekcie instytucja zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, która jest związana z postulowaną przez przedsiębiorców możliwością niepłacenia składek na ubezpieczenia społeczne w okresie zawieszenia (ubezpieczenie miałoby charakter dobrowolny). Natomiast w zakresie prawa podatkowego możliwość zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej miałaby skutkować zwolnieniem przedsiębiorcy z obowiązku składania deklaracji i wpłacania zaliczek na podatki.

Konieczność wprowadzenia instytucji zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej wprost w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej wynika ze zgłaszanych przez przedsiębiorców postulatów. Uregulowanie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej umożliwi organom administracji państwowej oraz państwowym jednostkom organizacyjnym (Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych) stosowanie jednolitej interpretacji przepisów prawa w tym zakresie.

Mimo że w Sejmie V kadencji zgłoszono co najmniej trzy projekty dotyczące zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, żaden z projektów nie został uchwalony i problem nie znalazł rozwiązania.

Pojęcie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej nie zostało dotąd przewidziane ani w przepisach o podatkach dochodowych, ani w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych. Powołując się na brak odpowiedniej regulacji prawnej, organy administracji państwowej w indywidualnych decyzjach dotyczących przedsiębiorców twierdzą, że przedsiębiorcy nie przysługuje prawo do zawieszania wykonywania działalności, lecz jedynie prawo do jej likwidacji, a złożenie oświadczenia o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej nie powoduje żadnych skutków prawnych i nie wpływa w żaden sposób na zakres praw i obowiązków podatnika wynikających z obowiązujących przepisów. Tym samym przedsiębiorca, który zawiesił wykonywanie działalności

gospodarczej, jest traktowany obecnie przez organy podatkowe i ZUS jako osoba nadal prowadząca tę działalność, do chwili jej likwidacji. Praktyka taka narusza art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej („Ograniczenie wolności działalności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny”), z którego wynika prawo do czasowego nieprowadzenia działalności. Należy podkreślić, że zgodnie z obowiązującymi przepisami Konstytucji, ograniczanie jakichkolwiek praw obywatelskich musi wynikać wprost ze szczegółowego upoważnienia ustawowego.

Zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej występuje na gruncie prawa ubezpieczeniowego na podstawie uznaniowej decyzji ZUS. Stosownie do art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, obowiązki ubezpieczeniowemu podlegają osoby prowadzące działalność pozarolniczą – od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności (tj. wyrejestrowania z ubezpieczenia). Ubezpieczenia ustają od dnia wskazanego we wniosku o wyłączenie z tych ubezpieczeń (art. 14 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy). Co do zasady Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie kwestionuje pewnych przypadków wyrejestrowania z ubezpieczeń, takich jak działalność sezonowa, przewlekła ciężka choroba przedsiębiorcy czy też jego nagły wyjazd za granicę. Niemniej jednak, z uwagi na fakt, że zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej nie jest uregulowane prawnie, każdy z takich przypadków jest rozpatrywany indywidualnie, a przedsiębiorca ubiegający się o zwolnienie nie ma pewności co do ostatecznego rozstrzygnięcia.

Rodzaj „zawieszenia” działalności funkcjonuje w bardzo ograniczonym zakresie w prawie podatkowym w ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. Nr 144, poz. 930, z późn. zm.). Samo pojęcie „zawieszenia” wykonywania działalności gospodarczej nie jest definiowane zarówno w przepisach ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.), jak i ustawy z dnia 13 października 1995 r.

o zasadach ewidencji podatników i płatników (Dz. U. z 2004 r. Nr 269, poz. 2681, z późn. zm.). W licznych interpretacjach wydawanych w indywidualnych sprawach podatników organy podatkowe podkreślają, że w prawie podatkowym informację o zawieszeniu działalności gospodarczej należy przekazywać jedynie wówczas, gdy istnieje prawny obowiązek zgłoszenia takiego faktu do urzędu skarbowego. W praktyce taki obowiązek występuje tylko przy opłacaniu podatku w formie karty podatkowej, o czym stanowi ustawa z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne. Wynika to z celu, dla którego informacja taka ma być przez przedsiębiorcę podawana – w przypadku zgłoszenia przez podatnika przerwy w wykonywaniu działalności w danym roku podatkowym nie pobiera się podatku opłacanego w formie karty podatkowej za cały okres przerwy trwającej nieprzerwanie co najmniej 10 dni w wysokości 1/30 miesięcznej należności za każdy dzień przerwy (art. 34 ww. ustawy). Przepis art. 34 ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne jest jedyną tego typu normą w polskim prawie podatkowym, na podstawie której ustawodawca dopuszcza możliwość skorzystania z uprawnienia w postaci zgłoszenia przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej.

Wszystkie zmiany przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej projektowane w pkt 6 oraz 8-13 dotyczą instytucji zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.

Przepis art. 1 pkt 6 nowelizujący ustawę o swobodzie działalności gospodarczej przez dodanie art. 14a wprowadza ogólną zasadę, że przedsiębiorca, który nie zatrudnia pracowników, może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej. Decyzja o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej oraz o wznowieniu jej wykonywania po okresie zawieszenia powinna być autonomiczną decyzją przedsiębiorcy.

W przypadku wykonywania działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej zawieszenie jest skuteczne pod warunkiem jej zawieszenia przez wszystkich wspólników.

Przez przedsiębiorcę niezatrudniającego pracowników należy rozumieć przedsiębiorcę, który nie nawiązał stosunku pracy z pracownikami, w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy.

Ponieważ zawieszenie wywołuje skutki głównie na gruncie obowiązków przedsiębiorcy związanych z prawem podatkowym oraz prawem ubezpieczeń społecznych (obowiązek zapłaty zaliczek na podatek, składek na ubezpieczenia społeczne, obowiązek składania zeznań i deklaracji), autorzy projektu proponują odesłanie do odrębnych przepisów podatkowych oraz ubezpieczeniowych zmienianych pozostałymi artykułami niniejszego projektu ustawy.

Jednocześnie przedsiębiorca, który zawiesił wykonywanie działalności, będzie zobligowany do regulowania innych danin publicznych np. w zakresie podatków od nieruchomości, podatku od spadku i darowizn czy podatku od czynności cywilnoprawnych.

Regulacji art. 14a nie należy traktować jako wprowadzenia prawa zawieszania wykonywania działalności gospodarczej, ponieważ prawo to przysługiwało przedsiębiorcy zwyczajowo, z tą jednak różnicą, że nie było ono usankcjonowane prawnie. Dlatego też wprowadzenie ogólnej zasady umożliwiającej zawieszanie wykonywania działalności gospodarczej do ustawy o swobodzie działalności gospodarczej stanowi jedynie potwierdzenie takiej możliwości i ma na celu ustanowienie wyraźnej podstawy prawnej zawieszania wykonywania działalności przez przedsiębiorcę. Zdaniem autorów projektu, takie unormowanie umożliwi organom administracji państwowej oraz ZUS stosowanie jednakowej interpretacji przepisów prawa.

Prawa i obowiązki przedsiębiorcy w okresie zawieszenia określa projektowany art. 14a ust. 4. Zasadniczo przedsiębiorca taki będzie traktowany w zakresie uprawnień jak przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą. Przedsiębiorca w okresie zawieszenia

wykonuje wszelkie obowiązki nakazane przepisami prawa, w szczególności będzie zobowiązany:

- złożyć roczne zeznanie podatkowe odpowiednio w podatku dochodowym od osób fizycznych lub w podatku od osób prawnych lub w ryczałcie ewidencjonowanym,
- uiścić podatek dochodowy od osób fizycznych lub podatek dochodowy od osób prawnych albo ryczałt ewidencjonowany za rok podatkowy,
- rozliczyć podatek od towarów i usług w przypadku wykonywania dozwolonych przepisami niniejszej ustawy czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem VAT.

W okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorca może zostać poddany kontroli na zasadach przewidzianych dla przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą.

Ograniczenie możliwości zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej jedynie do przedsiębiorców, którzy nie zatrudniają pracowników, wynika z faktu, że ogólne zwolnienie z obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne nie może dotyczyć składek płaconych przez pracodawców za pracowników. Tym samym powiązanie instytucji zawieszenia z całkowitym zwolnieniem z opłacania składek w okresie zawieszenia jest możliwe tylko w odniesieniu do przedsiębiorców niezatrudniających pracowników.

Niezbędne wydaje się również wskazanie minimalnego i maksymalnego okresu, na jaki przedsiębiorca może zawiesić działalność. Podane w projektowanym art. 14a ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej ramy czasowe zawieszenia uwzględniają typowe sytuacje, które wpływają na podjęcie decyzji o zawieszeniu wykonywania działalności. Zawieszenie trwające dłużej niż 24 miesiące jest – zdaniem projektodawcy – przesłanką do likwidacji działalności, natomiast zawieszenie przez okres krótszy niż 1 miesiąc nie ma w praktyce ekonomicznego uzasadnienia.

Charakter instytucji zawieszenia, która zakłada przerwę w prowadzeniu działalności gospodarczej, wymaga wprowadzenia przepisu, zgodnie z którym przedsiębiorca w okresie zawieszenia nie może osiągać przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej, z wyjątkiem przychodów o charakterze finansowym. Odsetki bankowe oraz inne przychody o charakterze finansowym są zdaniem autorów projektu jedynymi przychodami, które nie wymagają prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej.

W celu zwolnienia przedsiębiorcy z licznych obowiązków o charakterze informacyjnym nakładanych przez przepisy innych ustaw został zaproponowany w art. 1 pkt 13 przepis projektowanego art. 39 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, zgodnie z którym to organ ewidencyjny, który otrzymał od przedsiębiorcy wnioski o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej albo wnioski o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej, ma obowiązek przekazania tej informacji właściwemu dla podatnika organowi podatkowemu, urzędowi statystycznemu oraz oddziałowi ZUS. W przypadku przedsiębiorców wpisanych do Krajowego Rejestru Sądowego (KRS) będą oni samodzielnie informować właściwe organy o zawieszeniu i wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej.

2. Pozostałe zmiany proponowane w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej:

a) art. 1 pkt 1 projektu – zmiany w art. 5 w pkt 2 w lit. a ustawy

W lit. a wykreśla się wyrazy: „mającą miejsce zamieszkania za granicą”, gdyż zgodnie z treścią aktualnego brzmienia tego przepisu obywatele państw Unii Europejskiej mieszkający w Polsce nie mogliby na podstawie art. 13 podejmować działalności gospodarczej na terytorium RP.

b) art. 1 pkt 2 projektu – zmiana w art. 9 i 10 ustawy

Zmiana wprowadzona do art. 9 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej precyzuje, że organy administracji publicznej, wykonując

swoje zadania, działają wyłącznie na podstawie i w granicach prawa. Mimo że obowiązek taki jest nierozzerwalnie związany z konstytucyjną zasadą demokratycznego państwa prawa, autorzy projektu uznają za konieczne wprowadzenie normy, która tę zasadę konkretyzuje.

Równie istotnym zagadnieniem jest wprowadzenie nowych przepisów dotyczących wiążących interpretacji prawa wydawanych przez organy administracji publicznej lub państwowe jednostki organizacyjne w innych niż podatkowe indywidualnych sprawach przedsiębiorców, tj. w sprawach składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz składek na ubezpieczenia społeczne.

Obowiązujący od dnia 1 stycznia 2005 r. przepis art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej jest szeroko krytykowany zarówno przez przedsiębiorców, jak i w doktrynie, z uwagi na wąski zakres spraw, których może dotyczyć interpretacja.

Interpretacje wydawane na podstawie przepisów nowelizowanej ustawy mają dotyczyć danin publicznych nakładanych na przedsiębiorców. „Daniny publiczne” będące przedmiotem interpretacji należy rozumieć szeroko, zgodnie z art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych, jako „podatki, składki, opłaty oraz inne świadczenia pieniężne, których obowiązek ponoszenia na rzecz państwa, jednostek samorządu terytorialnego, funduszy celowych oraz innych jednostek sektora finansów publicznych wynika z odrębnych ustaw niż ustawa budżetowa”. Na podstawie projektowanych przepisów przedsiębiorca będzie miał prawo uzyskać wiążącą interpretację w sprawach składek na ubezpieczenia społeczne i na ubezpieczenie zdrowotne.

Należy podkreślić, że środki, o których mowa w art. 211 ustawy o finansach publicznych nie są daniną publiczną, zatem do zwrotu tych środków nie będzie stosowany art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Wniosek o wydanie interpretacji będzie podlegał opłacie w wysokości 75 zł, którą przedsiębiorca powinien wnieść w terminie 7 dni od dnia

złożenia wniosku. W razie nieuiszczenia opłaty w terminie wniosek pozostanie bez rozpatrzenia.

W przypadku wystąpienia w jednym wniosku o wydanie interpretacji odrębnych stanów faktycznych lub zdarzeń przyszłych organ pobierze opłatę od każdego przedstawionego we wniosku odrębnego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego.

Opłata za wydanie interpretacji będzie stanowić odpowiednio dochód budżetu państwa, Narodowego Funduszu Zdrowia albo jednostki samorządu terytorialnego.

Szczegółowe uregulowania w zakresie wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego określają przepisy Ordynacji podatkowej.

c) art. 1 pkt 3 projektu – dodanie art. 10a

W art. 10a w ust. 1 został uregulowany termin wydania interpretacji wraz z określeniem sankcji za niewydanie interpretacji w terminie.

Ze względu na potrzebę zwiększenia prawnej ochrony przedsiębiorcy, który swoje działania dostosował do posiadanej interpretacji, zostały zaprojektowane przepisy ust. 2 i 3, z których wynika, że interpretacja jest wiążąca dla właściwych dla przedsiębiorcy organów administracji publicznej lub państwowych jednostek organizacyjnych. Przedsiębiorca natomiast nie ma obowiązku zastosowania się do interpretacji, jednakże, stosując się do interpretacji, jest chroniony – ochrona ta była już zresztą przewidziana w dotychczasowych przepisach.

d) art. 1 pkt 4 projektu – zmiana treści art. 11 ustawy

Przedsiębiorcy od dawna zgłaszają postulaty wprowadzenia zasady ogólnej, z której wprost wynikałby obowiązek organu administracji publicznej przyjmowania pism i wniosków, które nie są kompletne. Organ nie mógłby także żądać jakichkolwiek dokumentów, których konieczność przedstawienia lub złożenia nie wynika wprost z przepisu prawa.

Obecnie nagminna jest praktyka odsyłania przedsiębiorców lub nieprzyjmowania wniosków, którzy do składanego pisma nie dołączyli wszystkich dokumentów. Proponowany przepis nie narusza przepisów szczegółowych określających terminy i tryb uzupełniania pism i wniosków oraz terminy załatwiania spraw wywołanych ich wniesieniem, w szczególności przepisów K.p.a. oraz ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

e) art. 1 pkt 5 projektu – zmiana treści art. 13 ustawy

Art. 13 ust. 1 ustawy jest przepisem o charakterze generalnym, na podstawie którego przedsiębiorcy (tj. osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi, którym odrębne ustawy przyznają zdolność prawną) mogą podejmować działalność gospodarczą na takich samych zasadach jak przedsiębiorcy polscy.

Zmiana przepisu została wprowadzona w ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin. Niemniej jednak zaproponowane w ustawie brzmienie tego przepisu mogło rodzić wątpliwości interpretacyjne.

Proponowana nowelizacja art. 13 ust. 1 wynika z konieczności doprecyzowania przepisu w związku z rozszerzeniem katalogu podmiotów, które mogą wykonywać działalność gospodarczą w Polsce na takich samych zasadach jak obywatele polscy. W tym przypadku chodzi o obywateli Konfederacji Szwajcarskiej. Do swobodnego podejmowania działalności gospodarczej w Polsce dopuszcza się także osoby prawne z tego państwa.

Propozycja dodania w art. 13 ust. 1a wynika z konieczności wdrożenia do polskiego ustawodawstwa postanowień Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz Umowy ze Szwajcarią w zakresie czasowego świadczenia usług. W związku z tym przedsiębiorcy z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich

Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz przedsiębiorcy z Konfederacji Szwajcarskiej będą mogli na terytorium RP czasowo świadczyć usługi, bez konieczności uzyskiwania wpisu do rejestru przedsiębiorców w KRS albo ewidencji działalności gospodarczej.

Zmiana art. 13 ust. 2 jest podyktowana koniecznością dostosowania ustawy do wymogów dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin, a także dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich.

Dodatkowo proponuje się wprowadzenie dwóch przepisów mających na celu umożliwienie zdobycia środków na utrzymanie się cudzoziemców przebywających legalnie w Polsce, których np. małżonkowie mają prawo wykonywać działalność gospodarczą.

Pierwszy z nich (art. 13 ust. 4) umożliwi podjęcie działalności gospodarczej przez członka rodziny cudzoziemca wykonującego w Polsce działalność gospodarczą zgodnie z postanowieniami umów międzynarodowych. Warunkiem jest posiadanie przez taką osobę zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony. W praktyce przepis ten będzie odnosić się do członków rodzin obywateli Stanów Zjednoczonych Ameryki, którzy nie są obywatelami USA ani polskimi.

Ponadto proponuje się (art. 13 ust. 5 ustawy) dopuszczenie do wykonywania działalności gospodarczej w Polsce członków rodzin cudzoziemców posiadających zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony i wykonujących działalność gospodarczą. Osoba taka musi również posiadać zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone w celu połączenia z rodziną, a jej działalność gospodarcza musi obejmować taki sam zakres. Przepis ten będzie dotyczyć członków rodzin cudzoziemców wykonujących działalność

gospodarczą w Polsce na zasadzie wzajemności, czyli rozpoczętą przed wejściem Polski do Unii Europejskiej.

f) art. 1 pkt 7 projektu – zmiana treści art. 20 ustawy

Potrzeba zmiany art. 20 ustawy wynikła w związku ze sprawą zgłoszoną przez Szwedzkie Centrum Solvit, dotyczącą obowiązku oznaczania towarów wprowadzanych do obrotu na terytorium RP nazwą i adresem przedsiębiorcy wyłącznie „na towarze, jego opakowaniu, etykiecie lub instrukcji”. Szwedzkie Centrum Solvit uznało, że art. 20 ustawy narusza art. 28 TWE, a tym samym zasadę swobodnego przepływu towarów we Wspólnocie. Podobne stanowisko w tej sprawie w trybie nieformalnym zajęła również Komisja Europejska, wskazując na potrzebę zmiany treści art. 20 ustawy.

Urząd Komitetu Integracji Europejskiej w wydanej opinii uznał, że przepis art. 20 ustawy nie narusza art. 28 TWE, ponieważ jest on uzasadniony wymaganiami ochrony konsumenta oraz dodatkowo umożliwia prawidłowe i bezproblemowe stosowanie w Polsce prawa wspólnotowego. Ponadto przepis ten został skonstruowany na wzór wspólnotowych uregulowań prawnych dotyczących obowiązków producenta w odniesieniu do poszczególnych kategorii towarów. Ministerstwo Gospodarki również podziela tę opinię.

Mając jednak na względzie zmieniające się sposoby organizacji sprzedaży, a także nowe formy i techniki przekazywania konsumentowi informacji o towarze (wywieszki w sklepie, szczególnie opracowane katalogi oferowanych produktów, pokwitowanie zapłaty z nazwą i adresem producenta/dystrybutora), które wykraczają poza określone w obecnym przepisie sposoby oznakowania, uznano, że przepis można zmienić w kierunku rozszerzenia możliwości informowania konsumentów o towarze.

Celem zaproponowanych zmian jest uelastycznienie zawartej w art. 20 normy prawnej. W zmienionym przepisie uwzględniono możliwość innego niż wskazany w obecnie obowiązującym art. 20

sposobu oznaczania wyrobów przez dodanie określenia „lub dostarczenia w inny, zwyczajowo przyjęty sposób”. Stosowanie przez przedsiębiorców tej dodatkowej możliwości oznaczania wyrobów będzie możliwe, w przypadku gdy prowadzona przez sprzedawcę działalność gospodarcza, a także sposób organizacji sprzedaży, zapewnią konsumentowi dostęp do rzetelnej, wyczerpującej oraz niebudzącej wątpliwości informacji o towarze oraz jego wytwórcy (sprzedawcy).

Propozycja zmiany art. 20 ma zatem na względzie zarówno realizację zobowiązania Polski złożonego przez Centrum Solvit Polska, jak i uelastycznienie przepisu pod kątem przedsiębiorców wprowadzających towar do obrotu na terytorium RP, przy jednoczesnym zachowaniu ogólnego charakteru tej regulacji.

g) art. 1 pkt 14 projektu – zmiana art. 72 ustawy

Zmiana zaproponowana w art. 72 ma przyczynić się do usunięcia wątpliwości interpretacyjnych związanych z konsekwencjami wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru działalności regulowanej.

Podsumowując, wszystkie zmiany, wprowadzane niniejszym projektem do ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, są uzasadnione tworzeniem ułatwień w zakresie wykonywania działalności gospodarczej i mają na celu ochronę przedsiębiorców przed często krzywdzącymi i błędnymi decyzjami organów administracji państwowej.

II. Zmiany innych ustaw

Art. 2 projektu – zmiana ustawy – Kodeks wykroczeń ma na celu doprecyzowanie podmiotów, wobec których zostanie zastosowana sankcja karna w przypadku wprowadzania do obrotu na terytorium RP towaru bez wymaganych oznaczeń. W stosunku do obowiązującego przepisu (sankcja wobec wytwórcy) sankcją będą zagrożeni także inni przedsiębiorcy wprowadzający towar do obrotu, np. importer. Ponadto zmiana ma na celu

zniesienie sankcji, jakie grożą przedsiębiorcy za brak oznaczenia siedziby i miejsca wykonywania działalności, oraz sankcji za niewykonanie obowiązku pisemnego wskazania osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy w trakcie kontroli. Charakter powyższych naruszeń w opinii autorów projektu nie uzasadnia odpowiedzialności na gruncie Kodeksu wykroczeń.

Art. 3 projektu – zmiana w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych związana jest z wprowadzeniem możliwości zawieszania wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę. Projektowane zmiany w ustawach podatkowych mają na celu zwolnienie podatników za okres zawieszenia między innymi z obowiązku wpłacania miesięcznych zaliczek na podatek dochodowy, również tych, którzy wybrali kwartalny lub uproszczony sposób opłacania zaliczek, oraz podatników, którzy wybrali opodatkowanie według 19% stawki podatku, na podstawie art. 30c ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Art. 4 projektu – zmiana w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych jest związana z wprowadzeniem możliwości zawieszania wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę. Zmiany te mają na celu zwolnienie przedsiębiorcy z obowiązku wpłacania zaliczek na podatek dochodowy od osób prawnych w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, adekwatnie jak zmiany w art. 3 projektu ustawy.

Art. 5 projektu – zmiana w ustawie o Krajowym Rejestrze Sądowym jest związana z wprowadzeniem możliwości zawieszania wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę podlegającego obowiązkowi wpisu do KRS. Wnioski o wpis informacji o zawieszeniu i o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej będą zwolnione z opłat. Wpisy nie będą podlegały publikacji w Monitorze Sądowym i Gospodarczym. Jednakże z uwagi na konieczność posiadania przez osoby trzecie szybkiej informacji o zawieszeniu wykonywania prowadzonej działalności gospodarczej w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości, wydanym na podstawie art. 6 pkt 1 ustawy o KRS, zostanie poszerzony katalog podstawowych danych udostępnianych w sieciach informatycznych o informację o zawieszeniu.

Art. 6 projektu – zmiana w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych jest związana z wprowadzeniem możliwości zawieszania wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę. Wprowadzenie do ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przepisu art. 36a ust. 2 ustawy, zgodnie z którym zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej wywiera skutki prawne w zakresie ubezpieczeń społecznych od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym przedsiębiorca przekazał informację o zawieszeniu do właściwego organu ewidencyjnego, ma na celu techniczne ułatwienie organom ZUS wprowadzenia zwolnienia z opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, a także zapobieżenie nadużyciom.

Art. 7 projektu – zmiana w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne jest związana z wprowadzeniem możliwości zawieszania wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę. Zmiana ta ma na celu między innymi zwolnienie przedsiębiorcy z obowiązku wpłacania ryczału od przychodów ewidencjonowanych w okresie zawieszania wykonywania działalności gospodarczej.

Jednocześnie projekt pozostawia instrument „przerwy” (na podstawie art. 34 ustawy). W przypadku przedsiębiorcy rozliczającego się na podstawie karty podatkowej będzie on miał możliwość wyboru przerwy albo zawieszania wykonywania swojej działalności.

Art. 8 projektu – zmiana w ustawie o podatku od towarów i usług jest związana z wprowadzeniem możliwości zawieszania wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę.

Zmiana w ustawie związana jest z kompleksowym uregulowaniem możliwości zawieszania wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę i polega na zwolnieniu go (z pewnymi wyjątkami) z obowiązku składania deklaracji za okresy rozliczeniowe objęte zawieszeniem. Warunkiem skorzystania z tego przepisu jest odpowiednie zawiadomienie naczelnika urzędu skarbowego o okresie zawieszania.

Art. 9 projektu – zmiana w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych jest związana z wprowadzeniem możliwości zawieszania wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę. Składka zdrowotna w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej – podobnie jak składki na ubezpieczenia społeczne – ma być dobrowolna.

Art. 10 projektu – przepis odnosi się do postępowań prowadzonych przez ZUS w dniu wejścia w życie nowelizacji w sprawach wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, w związku ze zgłoszeniem przez przedsiębiorcę czasowego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej. Postępowania takie będą ulegały umorzeniu.

Przepis art. 10 nie będzie miał jednak zastosowania, w sytuacji gdy przedsiębiorca, który zgłosił czasowe zaprzestanie wykonywania działalności gospodarczej, faktycznie ją wykonywał.

Podkreślenia wymaga także, że projektowany przepis będzie odnosić się wyłącznie do małych przedsiębiorców, tj. prowadzących działalność gospodarczą jednoosobowo.

Art. 11 projektu – proponuje się, aby ustawa weszła w życie w możliwie najkrótszym terminie, gdyż niesie ze sobą zmiany korzystne dla przedsiębiorców.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie kwalifikuje się do procedury notyfikacji, zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu

uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia.

Tekst projektu ustawy, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbiningowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej. Żaden z podmiotów zajmujących się działalnością lobbiningową nie zgłosił zainteresowania pracami nad niniejszym projektem.

Koszty związane z wprowadzeniem instytucji „zawieszenia” wykonywania działalności gospodarczej

Symulacje konsekwencji zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej wykazują, że jeżeli w przyszłości nie zwiększy się znacząco liczba osób korzystających z możliwości zawieszania działalności gospodarczej w porównaniu z sytuacją obecną, to wprowadzenie tej instytucji nie będzie miało wpływu na finanse systemu ubezpieczeń społecznych. Należy jednak podkreślić, że w przypadku osób często i długotrwale zawieszających działalność gospodarczą sytuacja taka będzie miała wpływ na obniżenie poziomu ich świadczeń emerytalno-rentowych w przyszłości. Czyli mówiąc wprost, przedsiębiorca nieopłacający składek nie będzie odkładać środków na swoją późniejszą emeryturę.

Uregulowanie zawieszenia będzie miało wpływ na wydatki sektora finansów publicznych z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego. Zgodnie z szacunkami ZUS zwiększenie liczby dni zasiłków chorobowych osób wykonujących działalność gospodarczą o każde 10 tys. w skali roku spowodowałoby wzrost wydatków z funduszu chorobowego o kwotę 300 tys. zł rocznie.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje regulacja

Przepisy projektu ustawy wpływają bezpośrednio na przedsiębiorców, a w odniesieniu do czynności związanych z rozpoczęciem – rejestracją działalności gospodarczej, także na jednostki samorządu terytorialnego (gminy) oraz budżet państwa.

2. Konsultacje społeczne

Przedmiotowy projekt ustawy wychodzi naprzeciw postulatam od lat zgłaszanym przez organizacje przedsiębiorców. Na etapie przygotowywania projektu wszystkie organizacje przedsiębiorców i pracodawców o statusie krajowym miały możliwość zapoznania się z projektem. Postanowienia projektu ustawy odpowiadają na postulaty przedsiębiorców zgłoszone w 2008 r. w ramach dialogu społecznego prowadzonego przez Ministerstwo Gospodarki z Komisją Trójstronną.

Organizacje przedsiębiorców, takie jak: Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, Konfederacja Pracodawców Polskich, Związek Rzemiosła Polskiego oraz Business Centre Club, postulowały przede wszystkim wprowadzenie instytucji zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.

Przedmiotowy projekt reguluje zatem zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej oraz inne rozwiązania związane z tą instytucją. Przedsiębiorca w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej nie będzie musiał płacić zaliczek na poczet podatku dochodowego oraz, z wyjątkiem niektórych sytuacji, składać deklaracji podatkowych w zakresie podatku od towarów i usług. Za okres zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorca nie będzie miał obowiązku składania deklaracji oraz opłacania składek na ubezpieczenia społeczne. Ubezpieczenia społeczne (rentowe i emerytalne), w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą, będą dobrowolne. Przedsiębiorca w okresie zawieszenia nie będzie musiał opłacać ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego.

Składka zdrowotna, analogicznie jak składka na ubezpieczenia społeczne, w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej ma być dobrowolna.

3. Wyniki analizy wpływu proponowanych zmian na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu

Symulacje konsekwencji zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej wykazują, że jeżeli w przyszłości nie zwiększy się znacząco liczba osób korzystających z możliwości zawieszania działalności gospodarczej w porównaniu z sytuacją obecną, to wprowadzenie tej instytucji nie będzie miało wpływu na finanse systemu ubezpieczeń społecznych. Należy jednak podkreślić, że w przypadku osób często i długotrwale zawieszających działalność gospodarczą sytuacja taka będzie miała wpływ na obniżenie poziomu ich świadczeń emerytalno-rentowych w przyszłości. Czyli mówiąc wprost, przedsiębiorca nieopłacający składek nie będzie odkładać środków na swoją późniejszą emeryturę.

Uregulowanie zawieszenia będzie miało wpływ na wydatki sektora finansów publicznych z tytułu ubezpieczenia chorobowego. Zgodnie z szacunkami ZUS zwiększenie liczby dni zasiłków chorobowych osób wykonujących działalność gospodarczą o każde 10 tys. w skali roku spowodowałoby wzrost wydatków z funduszu chorobowego o kwotę 300 tys. zł rocznie.

W projektowanej ustawie planuje się także skrócenie terminów rozpoznawania spraw rejestrowych oraz poszerzenie katalogu informacji wpisywanych do Krajowego Rejestru Sądowego (KRS). Przewidując potrzebę wzmocnienia kadrowego wydziałów KRS w budżecie na 2008 r., zaplanowano 50 etatów referendarskich. Przyznanie sądom tych etatów oznacza szacunkowe skutki dla budżetu państwa w wysokości 238 700 zł miesięcznie (przeciętne wynagrodzenie referendarza sądowego w 2008 r. to kwota 4 774 zł). Dodatkowo wdrożenie projektowanej ustawy będzie wymagało modyfikacji systemu informatycznego KRS,

systemu udostępniania informacji o podmiotach wpisanych do KRS oraz zmiany i przygotowania nowych formularzy wniosków o wpis do KRS. Koszt tych zmian wyniesie około 900 tys. zł (z tego 600 tys. zł na realizację przedmiotowego zadania będzie można przeznaczyć ze środków zaplanowanych na 2008 r. na modernizację KRS, pozostała kwota 300 tys. zł nie została przewidziana w budżecie resortu na 2008 r.).

Jednocześnie projekt zakłada wprowadzanie opłat za wydawanie interpretacji (75 zł) – zasili to bezpośrednio budżet państwa oraz budżety jednostek samorządu terytorialnego. Przewiduje się, że koszty wydawania interpretacji będą wynosiły 1/10 kosztów interpretacji obecnie wydawanych przez Ministerstwo Finansów.

b) rynek pracy

Projektowana ustawa może spowodować jedynie pozytywne skutki na rynku pracy.

c) konkurencyjność gospodarki, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane zmiany będą miały pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw na rynku. Ułatwienia, które ustawa wprowadza, w istotny sposób poprawią przedsiębiorcom wykonywanie działalności gospodarczej.

d) sytuację i rozwój regionalny

Rozwiązania zawarte w projekcie ustawy powinny prowadzić do rozwoju przedsiębiorczości, a przez to pozytywnie wpływać na poprawę sytuacji i rozwój regionalny.

4. Wskazanie źródeł finansowania, jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Zwiększenie wydatków z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego oraz rozszerzenia działalności KRS obciąży budżet państwa.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD *MD/RS* /08/DP/dl

Warszawa, dnia 4 lutego 2008 r.

**Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym nowym tekstem projektu ustawy o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (pismo nr RM-10-17-08) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przekazany projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Adam Szejnfeld
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Gospodarki

2008-02-05